

środa, 02.04.2025

20 rocznica odejścia św. Jana Pawła II

Karol Józef Wojtyła – od 16 października 1978 r. papież Jan Paweł II – urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach, w miasteczku położonym 50 km od Krakowa. Był drugim synem urzędnika wojskowego Karola Wojtyły (1879-1941) i Emilii Kaczorowskiej (1884-1929). Jego starszy brat Edmund – lekarz, zmarł w 1932 roku, a siostra Olga – zaraz po urodzeniu.

„Matkę straciłem jeszcze przed Pierwszą Komunią św. w wieku 9 lat i dlatego mniej ją pamiętam i mniej jestem świadom jej wkładu w moje wychowanie religijne, a był on z pewnością bardzo duży.”

„Ojciec z zawodu był wojskowym, a kiedy owdowiał, jego życie stało się jeszcze bardziej życiem ciągłej modlitwy. Nieraz zdarzało mi się budzić w nocy i wtedy zastawałem mego Ojca na kolanach, tak jak na kolanach widywałem go zawsze w kościele parafialnym.”

„Mój brat Edmund pracował w szpitalu w Bielsku. Wiem, że był głęboko z nim związany, a swoją pracę wśród chorych traktował bardzo poważnie. Jego przedwczesne odejście zapisało się głęboko w moim sercu. Po siedemdziesięciu latach od jego śmierci wciąż wspominam go z braterską miłością i polecam jego duszę miłosiernemu Bogu.”

Karol Wojtyła został ochrzczony 20 czerwca 1920 roku w kościele parafialnym w Wadowicach przez księdza Franciszka Żaka. Przyjął Pierwszą Komunię Świętą w dziewiątym roku życia i został bierzmowany, mając 18 lat.

„Kiedy patrzę wstecz, widzę, jak droga mojego życia poprzez środowisko tutejsze, poprzez parafię, poprzez moją rodzinę, prowadzi mnie do jednego miejsca, do chrzcielnicy w wadowickim kościele parafialnym. Przy tej chrzcielnicy zostałem przyjęty do łaski Bożego synostwa i wiary Odkupiciela mojego, do wspólnoty Jego Kościoła w dniu 20 czerwca 1920 roku. Chrzcielnicę tę już raz uroczystie ucałowałem w roku tysiąclecia chrztu Polski jako ówczesny arcybiskup krakowski. Potem uczyniłem to po raz drugi, jak przypomnieli ksiądz prałat, na 50 rocznicę mojego chrztu, jako kardynał, a dzisiaj po raz trzeci ucałowałem tę chrzcielnicę, przybywając z Rzymu jako następca św. Piotra.”

Po ukończeniu czteroklasowej szkoły ludowej, Karol uczył się w państwowym gimnazjum męskim im. Marcina Wadowity. Po maturze w 1938 roku rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Gdy niemieccy okupanci zamknęli uniwersytet w 1939 roku, młody Karol pracował (1940-1944) w kamieniołomach i fabryce chemicznej Solvay. Od roku 1942, czując powołanie kapłańskie uczęszczał na wykłady podziemnego seminarium zorganizowanego przez arcybiskupa Krakowa, kardynała Adama Stefana Sapiechę. Równocześnie był jednym z założycieli tajnego Teatru Rapsodycznego. Po wojnie kontynuował studia w

Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie oraz na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Świecenia kapłańskie przyjął 1 listopada 1946 roku. Następnie został wysłany przez Kardynała Stefana Sapiechę do Rzymu, aby rozpocząć studia doktoranckie.

Do Polski wrócił w 1948 roku i został wikarym w Niegowici, niedaleko Krakowa, a następnie w parafii świętego Floriana w Krakowie. Był duszpasterzem studentów od 1951 roku, gdy podjął swoje studia filozoficzne i teologiczne. W 1953 roku habilitował się na Uniwersytecie Jagiellońskim pracą: Próba opracowania etyki chrześcijańskiej według systemu Maxa Schelera. Został wykładowcą teologii moralnej i etyki w seminarium krakowskim i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

4 lipca 1958 roku papież Pius XII mianował go biskupem tytularnym Ombri i biskupem pomocniczym w Krakowie. Sakrę biskupią przyjął 28 września 1958 roku w katedrze wawelskiej z rąk arcybiskupa Eugeniusza Baziaka.

W dniu 13 stycznia 1964 roku został mianowany arcybiskupem Krakowa przez Pawła VI, który mianował go kardynałem 26 czerwca 1967 roku.

Brał udział w Soborze Watykańskim II (1962-1965) i wniósł znaczący wkład w powstanie Konstytucji Gaudium et spes. Kardynał Wojtyła uczestniczył także w 5 synodach biskupów zwołanych przed jego pontyfikatem.

Na zwołanym po śmierci Jana Pawła I drugim konklawe 16 października 1978 roku Karol Wojtyła został wybrany na papieża i przybrał imię Jana Pawła II. 22 października Jan Paweł II, jako 263 następca św. Piotra, rozpoczął 27-letni pontyfikat – jeden z najdłuższych w historii Kościoła.

W czasie swojego pontyfikatu Jan Paweł II odbył 146 podróży apostolskich na terenie Włoch. Jako biskup Rzymu odwiedził 317 z 333 parafii rzymskich. Odbił 104 pielgrzymki zagraniczne, będące wyrazem stałej troski Następcy Piotra o cały Kościół.

Żaden z papieży nie spotkał się z tyloma osobami w trakcie śródownych audiencji generalnych (blisko 1200), w których uczestniczyło prawie 18 milionów pielgrzymów, nie licząc audiencji prywatnych i ceremonii religijnych. Tylko w trakcie Jubileuszu Roku 2000 spotkał się z 8 milionami wiernych. Do tego dochodzą miliony wiernych w trakcie pielgrzymek, które odbył na całym świecie. Przyjmował przywódców państw w trakcie 38 wizyt oficjalnych oraz udzielił 738 audiencji i spotkań z głowami państwa, odbył 246 audiencje i spotkania z premierami.

Jan Paweł II chętnie spotykał się z młodymi ludźmi i poświęcał im dużo uwagi. Zapoczątkował tradycję Światowych Dni Młodzieży, które o roku gromadziły miliony młodzieży w różnych miejscach na świecie.

Światowe Dni Młodzieży - Częstochowa 1991

Ojciec Święty przewodniczył 147 ceremoniom beatyfikacyjnym, w czasie których ogłosił 1338 błogosławionych (w tym 154 Polaków) i 51 uroczystościom kanonizacyjnym ogłaszając 482 świętych (w tym 9 Polaków oraz 2 świętych związanych z Polską).

Przewodniczył 9 konsystorzom i mianował 231 kardynałów (jednego in pectore), w tym 10 Polaków. Przewodniczył też 6 zebraniom plenarnym Kolegium Kardynalskiego. W trakcie swojego pontyfikatu zwołał 15 synodów biskupów: 6 synodów generalnych zwyczajnych, jeden synod generalny nadzwyczajny i 8 synodów specjalnych.

16 października 1981 roku powołał Fundację Jana Pawła II, która z ogromnym zaangażowaniem realizuje cele, jakie wyznaczył sam Założyciel.

Do najważniejszych dokumentów, których autorem był papież należą: 14 encyklik, 15 adhortacji apostolskich, 11 konstytucji apostolskich i 45 listów apostolskich.

Napisał też 5 książek: Przekroczyć próg nadziei (październik 1994), Dar i Tajemnica: w pięćdziesiątą rocznicę mojego kapłaństwa (listopad 1996), Tryptyk rzymski, Medytacje w formie poezji (marzec 2003), Powstańcie, idźmy (maj 2004) oraz Pamięć i tożsamość (luty 2005).

Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 roku o godz. 21:37. Pogrzeb odbył się w piątek 8 kwietnia. Uczestniczyło w nim na placu św. Piotra ok. 300 tysięcy wiernych oraz 200 prezydentów i premierów różnych państw. W całym Rzymie przed ekranami rozstawionymi w wielu miejscach miasta zgromadziło się 5 mln ludzi. Papież został pochowany w podziemiach bazyliki św. Piotra na Watykanie.

Benedykt XVI 13 maja 2005 roku ogłosił przyspieszenie procesu beatyfikacyjnego. Korzystając z przysługującego mu prawa, zrezygnował z zasady pięciu lat, które muszą upłynąć od śmierci kandydata na ołtarze. 28 czerwca 2005 roku rozpoczął się proces beatyfikacyjny Sługi Bożego Jana Pawła II.

Uroczystość beatyfikacji Jana Pawła II odbyła się 1 maja 2011 roku, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Mszę beatyfikacyjną w Watykanie koncelebrowało kilka tysięcy kardynałów, arcybiskupów i biskupów z całego świata. Uczestniczyło w niej półtora miliona wiernych.

Dnia 30 września 2013 roku podczas konsystorza papież Franciszek poinformował, że razem z Janem Pawłem II zostanie ogłoszony świętym Jan XXIII. Dnia 27 kwietnia 2014 w Niedzielę Miłosierdzia Bożego Jan Paweł II został ogłoszony świętym. W historycznej ceremonii na placu św. Piotra w Rzymie wzięło udział ponad 800 tysięcy pielgrzymów z całego świata.

❧

Modlitwa o wstawiennictwo św. Jana Pawła II

❧

Janie Pawle II nasz święty orędowniku, Wspomożycielu w trudnych sprawach. Ty, który swoim życiem świadczyłeś wielką miłość do Boga i ludzi. Prowadząc nas drogą Jezusa i Maryi w umiłowaniu obojga, pragnąc pomagać innym. Przez miłość i wielkie cierpienie ofiarowane za bliźnich, co dzień zbliżałeś się do świętości. Pragnę prosić Cię o wstawiennictwo w mojej sprawie... Wierząc, że przez

^P Twoją wiarę, modlitwę i miłość pomożesz zanieść ją do Boga z ufnością w miłosierdzie Boże i moc Twej papieskiej modlitwy. Pragnę przez Jezusa i Maryję za Twoim przykładem zbliżyć się do Boga.